

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U BANOVIĆIMA
Broj: 127 0 Mal 078781 22 Mal
Banovići, 07.07.2023. godine

Općinski sud u Banovićima, sudija Zaltko Šahinović, u pravnoj stvari tužitelja E.B., sin E., iz B., ..., kojeg zastupa punomoćnik advokat Šehić Ševkija iz Živinica, protiv tuženog K.V., sin B., iz B., ..., kojeg zastupa punomoćnik advokat Selimbašić Selmir iz Tuzle, radi naknade štete, vsp. 2.000,00 KM, nakon održane glavne i javne rasprave u prisustvu punomoćnika tužitelja, tuženog i punomoćnika tuženog, dana 07.07.2023. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Djelimično se usvaja tužbeni zahtjev tužitelja, pa se obavezuje tuženi da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete nastale povodom štetnog događaja od 07.12.2020. godine isplati novčani iznos 2.502,00 KM od čega na ime duševnih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti iznos od 450,00 KM, na ime fizičkih bolova iznos od 1.053,00 KM, te na ime pretrpljenog straha iznos 999,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 27.06.2022. godine kao dana podnošenja tužbe, pa do isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 1.176,84 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 07.07.2023. godine kao dana donošenja prvostepene presude pa do isplate, a sve u roku od 15 dana od dana presuđenja.

Tužbeni zahtjev tužitelja preko dosuđenog iznosa na ime nematerijalne štete do potraživanog iznosa od 2.780,00 KM i preko dosuđenog iznosa na ime troškova parničnog postupka do potraživanog iznosa od 1.370,00 KM, odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj je, putem svog punomoćnika, dana 27.06.2022.godine podnio tužbu protiv tuženog radi naknade štete. U tužbi se navodi da se tužitelj bavio prodajom duhana i duhanskih proizvoda u B. u blizini autobusne stanice, te da je dana 07.12.2020. godine u blizini Zanatskog centra u B. tuženi bez ikakvog razloga i povoda prvo verbalno, a potom i fizički napao tužioca, kojom prilikom mu je nanio lake tjelesne ozljede, te da je povodom predmetnog događaja protiv tuženog vođen i pravosnažno okončan krivični postupak kod Općinskog suda u Banovićima u predmetu broj 127 0 K 076726 21 K, kojom presudom je tuženom izrečena mjera upozorenja, pa zbog navedenog tužitelj smatra da pitanje pasivne legitimacije i pravnog osnova u pogledu odgovornosti tuženog neće biti sporno. Dalje u tužbi se navodi da je tužitelj povodom štetnog događaja pretrpio nematerijalnu štetu koja se ogleda u trpljenju duševnih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti, fizičkih bolova i straha, koji su takve dužine i intenziteta da je tužiocu opravdano priznati novčanu satisfakciju i da se tužbeni zahtjev postavlja orijentaciono, te da će isti konačno opredijeliti nakon provedenih vještačenja po vještacima medicinske struke. U toku postupka punomoćnik tužitelja je ostao kod navoda iz tužbe, a u završnom

izlaganju je naveo da tužiteljska strana dokazala kako osnov, tako i visinu tužbenog zahtjeva. Povodom istaknutog prigovora podijeljene odgovornosti punomoćnik tužitelja je istakao da je tuženi povodom predmetnog štetnog događaja osuđen pravosnažnom presudom, za koju je, u pogledu postojanja krivične odgovornosti, vezan i ovaj parnični sud, pa imajući to u vidu smatra da je tužilac dokazao da je tuženi odgovoran za uzrokovanu štetu iz predmetnog štetnog događaja, te da tuženi nije uspio dokazati osnovanost istog, odnosno da analizom provedenih dokaza sud ne može zaključiti postojanje odlučnih činjenica povodom kojih bi mogao primijeniti odredbe materijalnog prava o podijeljenoj odgovornosti, zbog čega isti treba odbiti primjenom odredaba procesnog zakona o teretu dokazivanja. Punomoćnik tužitelja dalje u završnom izlaganju navodi da je visinu postavljenog tužbenog zahtjeva opredijelio cijeneći odredbe člana 200. Zakona o obligacionim odnosima F BiH (ZOO), Orijentacione kriterije Vrhovnog suda F BiH, te posljedice i simptome koji su nastali povodom predmetnog štetnog događaja, a koji su evidentni iz medicinske dokumentacije i nalaza vještaka medicinske struke, te u konačnici predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev tužitelja a tuženog obaveže da tužitelju naknadi troškove postupka.

U odgovoru na tužbu tuženi u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja iz razloga što su navodi u tužbi i tužbenom zahtjevu netačni, neutemeljeni i proizvoljni, odnosno da su djelimično tačni navodi iz tužbe i tužbenog zahtjeva tužitelja od 28.06.2022 godine kojim se traži naknada navodno pretrpljene nematerijalne štete (duševni bolovi, umanjena životne aktivnosti, fizički bolovi i strah). U odgovoru na tužbu tuženi dalje navodi da je njemu prvostepeni sud izrekao uslovnu mjeru dana 18.02.2022. godine u predmetu broj: 127 0 K 076726 21 K, a ne bezuslovnu zatvorsku kaznu, te da su nastale bizarno i neznatno male posljedice (lakša tjelesna povreda, da oštećeni nije pretrpio nikakvu štetu, pa samim tim ni štetne posljedice, koje bi bile osnov za tužbu za naknadu štete. Dalje navodi da je on “(...)“. U toku postupka postupka punomoćnik tuženog je ostao kod navoda iz odgovora na tužbu, te je istako i prigovor podijeljene odgovornosti, jer je tuženi izazvan grubim i nepristojnim ponašanjem od strane tužitelja, te nije sporio pravosnažnost krivične presude 18.02.2022. godine, a u završnom izlaganju punomoćnik tuženog je naveo da nisu tačni navodi tužbe, da su isti ostali nedokazani da je tuženi bez ikakvog povoda udario tužitelja, da iz krivične presude proizilazi da je do tjelesnog ozljeđivanja došlo nakon verbalne prepirke, o kojoj prepirci se detaljno izjašnjavao tuženi. Dalje u završnom izlaganju se navodi da se radi o tome da je tužitelj duži vremenski period verbalno provocirao i vrijeđao tuženog za kojeg je znao da je lošeg zdravstvenog stanja i da se radi o ratnom vojnom invalidu, obzirom da su parnične stranke dugogodišnje komšije, pa su tužitelju sve ove okolnosti bile poznate, odnosno nisu mu mogle ostati nepoznate, te da je kritične prilike tužitelj isprovocirao tuženog, odnosno svojim radnjama i udaranjem u lice tuženog govoreći mu kako mu daje žuti karton i na taj način ga omalovažavao i vrijeđao pred trećim licima i njegovim radnim kolegama, koje stanje je kod tuženog dovelo do takve jake razdraženosti, te je tuženi u momentu i naletu bijesa predmetom koji se nalazio pored tužitelja jednokratno udario tužitelja u predjelu leđa i da je tuženi svjestan da bi mogao pričiniti veću štetu ipak je odustao od daljeg djelovanja i zadržao se na tom mjestu svjestan svog čina, a radi davanja iskaza, te da u konkretnom slučaju postoji vremenska povezanost, odnosno očita uzročno-posljedična veza između aktivnosti tužitelja koji je očito doprinio nastanku sukoba, a time svakako ima mjesta i primjeni, odnosno odluci o prigovoru podijeljene odgovornosti u smislu odredbe čl. 192. ZOO, tako da je sud vezan u pogledu predmetne

krivične presude i postojanja krivičnog djela i odgovornosti tuženog, stoga tuženi i ne osporava da je udario tužitelja, a isto to je sve i priznao pred krivičnim sudom, ali takva vezanost suda ne isključuje mogućnost da i ovaj sud utvrđuje da li je tužitelj i u kojem obimu kriv za štetu nastalu krivičnim djelom. Dalje u završnom izlaganju punomoćnik tuženog moli sud da, cijeneći sve navedeno, a posebno okolnost da se tužitelj nije pojavio pred sudom radi davanja iskaza, cijeni ovo pasivno držanje tužitelja i da donese pravičnu odluku, kao i odluku o prigovoru podijeljene odgovornosti i doprinosa tužitelja u nastanku predmetne štete, te potražuje troškove postupka.

U toku dokaznog postupka izvedeni su dokazi uvidom i čitanjem, dokaza tužitelja i to: “[...]“:

Iz iskaza tuženog, saslušanog u svojstvu parnične strane, proizilazi da je dana 07.12.2020. godine “[...]“.

Članom 12. stav 3. Zakona o parničnom postupku propisano je da je sud u parničnom postupku, u pogledu postojanja krivičnog djela i krivične odgovornosti učinitelja, vezan za pravomoćnu presudu krivičnog suda kojom se optuženi oglašava krivim.

Iz presude Općinskog suda u Banovićima, broj 127 0 K 076726 21 K od 18.02.2022. godine, pravosnažna na dan 14.3.2022. godine, sud utvrđuje da je tuženi oglašen krivim što je dana 07.12.2020.godine oko 15,30 sati u gradu B., u ulici ..., kod zanatskog centra B., nakon verbalne prepirke sa S.M., iako svjestan da S.M. može lako tjelesno ozlijediti, što je i htio, drvenom motkom dužine oko 1,8 m udario S.M. u predjelu vrata, kojom prilikom je S.M. zadobio lake tjelesne ozljede u vidu uboja stražnjeg vratnog predjela, čime je počinio krivično djelo – Laka tjelesna ozljeda – iz člana 173. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, i izrečena mu uvjetna osuda, i utvrđena kazna zatora u trajanju od 3 (tri) mjeseca i istovremeno određeno da se kazna neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 (dvije) godine ne počini novo krivično djelo.

Sud je poklonio vjeru iskazu tuženog u dijelu iskaza da su tužitelj i tuženi imali nesuglasica prije predmetnog kritičnog događaja, “[...]“, te da su kritičnog dana tužitelj i tuženi imali verbalnu prepirku, te da je tužitelj tuženom rekao da ima „žuti karton“.

Članom 154. st. 1. Zakona o obligacionim odnosima propisano je da ko drugome prouzrokuje štetu dužan je naknaditi, ukoliko ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice, a član 158. istog Zakona propisuje da krivica postoji kada je štetnik prouzrokovao štetu namjerno ili nepažnjom. Prema članu 185. st.1. i 3. Zakona o obligacionim odnosima propisana je dužnost odgovornog lica da uspostavi stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, a kada uspostavljanje ranije stanja nije moguće, sud će odrediti da se na ime naknade štete oštećeniku isplati odgovarajuća svota novca.

S obzirom na utvrđeno činjenično stanje, i to utvrđenu krivičnu odgovornost tuženog za štetni događaj u kojem je tužitelj pretrpio nematerijalnu štetu koja se ogleda u opisanim povredama tužitelja, pa je tuženi u smislu citiranih zakonskih odredbi dužan nadoknaditi nematerijalnu štetu koju je kritične prilike pretrpio tužitelj.

Odlučujući o prigovoru doprinosa tužitelja nastanku štete sud je ocijenio da je isti djelomično osnovan. Naime, iz činjeničnog utvrđenja nastanka samog štetnog događaja dana 07.12.2020.godine u kojem je tužitelj zadobio povrede od strane tuženog, koje činjenično utvrđenje je sadržano u pravosnažnoj krivičnoj presudi, proizilazi da su kritične prilike nakon kraće rasprave tuženog sa tužiteljem, u vezi ranijih verbalnih sukoba između tužitelja i tuženog, tuženi je tužitelju nanio lake tjelesne povrede u predjelu glave i vratne kičme. Kako je u nanošenju lakih tjelesnih povreda tužitelju prethodilo provociranje tuženog od strane tužitelja, to je po mišljenju suda doprinos tužitelja u nastanku oštećenja stvari i povređivanja tužitelja 10 % upravo iz razloga što su stranke ranije bile u sporu. S druge strane, doprinos tuženog nastanku štetnog događaja je veći u odnosu na tužitelja i iznosi 90% iz razloga što je tuženi bio svjestan da ne smije tužitelju nanijeti tjelesne povrede, iako je to bila njegova reakcija na provociranje tuženog. U navedenim činjenicama se po mišljenju ovog suda ogleda veći doprinos tuženog nastanku štetnog događaja u odnosu na tužitelja.

Na okolnost postojanja osnova za pojedine vidove nematerijalne štete izveden je dokaz vještačenjem po vještaku medicinske struke dr. Smajić Nedima, u smislu čl. 147., 148., i 149., i 150. Zakona o parničnom postupku. Iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke dr. Smajić Nedima iz Tuzle, od 09.05.2023.godine, proizilazi da je vještak, na osnovu medicinske dokumentacije iz sudskog spisa, neposrednog pregleda tužitelja i podataka iz Bolničkog informacionog sistema zaključio da je tužitelj ““(..).““. Dalje je vještak konstatovao da je tužitelj povodom predmetnog povređivanja trpio bol jakog intenziteta 1 dana, bol srednjeg intenziteta je trajala 20 dana, a bol slabog intenziteta je trajala u narednih 20 dana. Strah u trenutku povređivanja jakog intenziteta je trajao 1 dan, srednjeg intenziteta 30 dana, a slabog intenziteta 30 dana. Sud je nalaz i mišljenje vještaka u cijelosti prihvatio kao stručan i objektivan, obzirom da je vještak u cijelosti odgovorio postavljenom zadatku, uzimajući u obzir i da punomoćnici stranaka nisu imali primjedbi na isti. O visini tužbenog zahtjeva sud je odlučio na osnovu nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke kojeg je u cijelosti prihvatio iz naprijed navedenih razloga, pa imajući u vidu naprijed utvrđeno činjenično stanje, težinu zadobivenih povreda kod tužitelja, umanjenu životnu aktivnost, pretrpljeni bol i strah, sud nalazi da težina zadobivenih povreda kod tužitelja, opravdava dosuđivanje naknade nematerijalne štete po ovom osnovu. Cijeneći sve okolnosti pod kojima je tužitelj zadobio povredu sud cijeni da mu na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti pripada pravo na naknadu od 500,00 KM, na ime pretrpljenih fizičkih bolova, s obzirom na njihovu dužinu trajanja i izraženu jačinu, pripada mu pravo na naknadu u iznosu od 1.170,00 KM, te za pretrpljeni strah iznos od 1.110,00 KM, s obzirom na utvrđeni doprinos tužitelja nastanku štetnog događaja od 10%, tužitelju pripada na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 1.053,00 KM, na ime pretrpljenog straha iznos od 999,00 KM i na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti iznos od 450,00 KM.

S obzirom na navedeno sud je tužitelju, u smislu čl. 185, 192. i 200. Zakona o obligacionim odnosima i Orijentacionim kriterijima za utvrđivanje pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda F BiH od 27.01.2016. godine, dosudio na ime pretrpljene štete ukupan iznos od 2.502,00 KM, od čega na ime nematerijalne štete po osnovu pretrpljenih fizičkih bolova u iznosu od 1.053,00 KM, na ime nematerijalne štete po osnovu pretrpljenog straha u iznosu od 999,00 KM i na ime pretrpljenih

duševnih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti iznos od 450,00 KM, te obavezao tuženog i da mu na ime naknade štete isplati navedeni iznos.

Na dosuđeni iznos nematerijalne štete sud je tužitelju dosudio kamatu počev od 27.06.2022. godine, kao dana podnošenja tužbe, kako je tužitelj potraživao tužbenim zahtjevom, jer ovako postavljeni tužbeni zahtjevi u pogledu potraživanja kamata, nisu u suprotnosti sa čl. 277. Zakona o obligacionim odnosima, sudskom praksom, te Zaključkom građanskog odjeljenja Vrhovnog suda F BiH.

Sud je prilikom donošenja odluke cijenio sve provedene dokaze, a medicinsku dokumentaciju nije posebno obrazlagao budući da se radi o dokumentaciji koju je cijenio vještak medicinske struke prilikom izrade nalaza.

Odluku o troškovima postupka sud je donio temeljem odredaba čl. 386. stav 1. ZPP-a i čl. 12. i 13. Tarife o nagradama i naknadi za rad advokata, uzimajući u obzir postavljeni troškovnik kao i visinu dosuđenih iznosa na ime naknade nematerijalne štete i označenu vrijednost predmeta spora, tako da tužitelju pripadaju troškova koji se odnose za sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM, za zastupanje na pripremnom ročištu od 18.01.2023. i 09.03.2023. godine, te glavnoj raspravi u iznosima od po 240,00 KM, za troškove vještačenja iznos od 250,00 KM, na ime sudskih taksi na tužbu i presudu u iznosima od po 80,00 KM. Obzirom da tužitelj nije uspio u postupku u potpunosti nego u procentu od 90% troškovi tužitelja iznose 1.233,00 KM. Troškovi koji pripadaju tuženom se odnose na troškove zastupanja po punomoćniku advokatu na pripremnom ročištu od 09.03.2023. godine i glavnoj raspravi u iznosima od po 280,80 KM, uvećano za 17%PDV-a, u ukupnom iznosu od 561,60 KM, pa shodno njegovom uspjehu od 10% sud mu dosuđuje troškove u iznosu od 56,16 KM, te primjenom pravila procesne ekonomije o prebujanju troškova sud dosuđuju konačne troškove tužitelju u iznosu od 1.176,84 KM.

**Sudija,
Zlatko Šahinović**

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Tuzli u roku od 15 dana od dana prijema presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u 4 (četiri) istovjetna primjerka.